

0114/2016

24.10.2016

SKRIFTLIG ERKLÆRING

jf. forretningsordenens artikel 136

om indførelse og fremme af et europæisk rejsekort

Brian Hayes (PPE), Patricija Šulin (PPE), Deirdre Clune (PPE), Ivo Vajgl (ALDE), José Blanco López (S&D), Yana Toom (S&D), Dieter-Lebrecht Koch (PPE), Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), Claudia Țapardel (S&D), Alberto Cirio (PPE), Tom Vandenkendelaere (PPE), Roberta Metsola (PPE), Isabella De Monte (S&D)

Frist: 24.1.2017

Skriftlig erklæring, jf. artikel 136 i Europa-Parlamentets forretningsorden, om indførelse og fremme af et europæisk rejsekort¹

1. De fleste større europæiske byer har en effektiv ordning med rejsekort såsom Londons Oyster Card, Dublins Leap Card og Navigo i Paris. Disse ordninger gør byernes transportsystemer mere kundevenlige og giver mere effektive transportsystemer.
2. Når byerne har multifunktionelle transportkort, der kan bruges til forskellige former for transport, tilskyndes borgerne til at benytte sig af disse og kan desuden gøre brug af mere miljøvenlige transportformer såsom ordninger med bycykler.
3. Et universelt transportkort kan bidrage til at fremme turismen i Europa, hvis borgerne kan drage nytte af de lokale fordele ved et rejsekort, selv når de er i udlandet på opdagelse i nye byer.
4. Rådet og Kommissionen opfordres på denne baggrund til:
  - a) at indføre et fælles europæisk rejsekort til forskellige former for offentlig transport til brug i alle større europæiske byer
  - b) at fremme inddragelse af miljøvenlige transportformer såsom ordninger med delecycler inden for rammerne af rejsekortordningen
  - c) at gøre rejsekortet let tilgængeligt for alle europæiske borgere, selv om de bor uden for de større byer; turister bør kunne oplade deres rejsekort, før de tager af sted til deres destination.
5. Denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne sendes til Rådet og Kommissionen.

---

¹ I overensstemmelse med forretningsordenens artikel 136, stk. 4 og 5, offentliggør Europa-Parlamentet denne erklæring i protokollen med underskrivernes navne, når et flertal af Parlamentets medlemmer har skrevet under, og Parlamentet sender erklæringen til adressaterne, uden at den dog er bindende for Parlamentet.